

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Conferința din 6 februarie 1966

Misiunea artei (simbolismul piramidei)

B

Artiștii trebuie să procedeze aidoma naturii.
Piramida este reflectarea filozofiei Inițiaților egipteni.

Deci, în această școală, care exista în trecut și pe care unii o urmau, se putea ajunge la sesizarea lucrurilor reale, care exista în lumea subtilă și la reflectarea lor în materie. De aceea, pe aceste genii nu le putem înțelege în totalitate astăzi. De ce ? Fiindcă astăzi oamenii au abandonat aceste tradiții, aceste practici, aceste exerciții și nu mai urcă sus pentru a contempla ceva pe care să le transmită apoi oamenilor, nu, nu, ei nu au timp, nu fac eforturi, se plimbă prin cârciumi, unde compun cântece, desenează prin fum câte ceva înspăimântător, fără inspirație departe de orice dimensiune celestă. Și așa, încet-încet, arta nu mai este celestă, divină, nu mai ușurează, nu-i mai conduce pe oameni spre înălțimi, ci îi lasă să zacă pe pământ, ce vreți, e mai bine..., da, să privești o vacă și s-o desenezi, în loc să contempli divinitatea ! Să privești cum o vacă e rănită, plină de sânge pe stomac, oare ce vă poate spune acest lucru ? Există asemenea pictori...

Eu am văzut, credeți-mă, am fost în expoziții... Eu știu mult mai multe decât voi, și foarte rar poți exclama: "O, ce frumos e !". Este mereu prozaic, fiindcă trebuie să fim realiști. Ei bine, arta nu trebuie să fie tocmai realistă. De ce ? Fiindcă nu va fi artă. Iată de ce avem nevoie de artă, fiindcă vedem lucruri prozaice, pământeste, urâte, în jurul nostru, zi și noapte, și avem nevoie de ceva pentru a evada. La ce ar servi arta dacă ne-ar arăta aceleași urățimi, aceleași erori. Ce filozofie mai este și asta ? Arta este aici, pentru a ne ajuta, pentru a ne conduce, pentru a ne scoate din această urățenie zilnică. Ei bine, pictorii ne arată, din nou, câteva pahare, câteva fructe, ca și cum n-am fi văzut niciodată așa ceva... Sau, străzi cu magazine, femei goale, urâte... Dumnezeu, măcar de-ar găsi un model ca să minuneze lumea întreagă. Aceasta este arta, da. Sigur că trebuie să arătăm realitatea, dar fotografia o poate face mult mai bine. Vedeți, oamenii nu au o filozofie, copiază realitatea și sunt nefericiți.

Arta trebuie să proiecteze oamenii spre domeniul celest, pentru ca ei să poată trăi câteva minute acolo.

Iată arta adevărată, poveștile cu zâne, poveștile copiilor. Adulții au și ei nevoie de povești, au nevoie să trăiască într-o lume ireală. Ei bine, această lume este reală, numai oamenii au devenit prea prozaici și au uitat-o..., și acum desenează proza, pământ, urâțenii, imperfecțiuni, lucruri deformatate. Eu mă revolt în fața acestei filozofii. Arta trebuie să vă prezinte ceva îndepărtat, perfect, minunat, încât să puteți spune: “ Oh, eu doresc să fiu la fel, să avansez, să evoluez”. Cum să ne facă arta să avansăm când ea este asemenea nouă ? Ea trebuie să ne prezinte Cerul pentru a merge spre el, ceva rar. Așa va fi în viitor. Nu dau doi bani pe ceea ce este în capul altora, eu ascult de părerile Inițiaților din trecut și de astăzi. Că ceilalți s-au îndepărtat, este treaba lor, dar vor observa că s-au rătăcit. Avem nevoie de pictori, de muzicieni, de sculptori, dar în această idee. Când ei vor începe să urce, să contempleze, să mediteze, să ceară, să caute, într-o zi se vor exprima în forme unice. Aceasta este arta. Așa făceau pictorii și sculptorii trecutului; astăzi, ei s-au împotmolit, s-au înecat. Trebuie să-i reeducăm, să-i instruim, acum sunt mult prea neștiutori.

În trecut ei își puneau o cravată specială ca să arate că erau artiști. Cineva îi întreba: “Ce faceți ?”. – “Sunt pictor”. Și, nu fac nimic, bălăngănindu-se cu pălăria și pletele lor lungi... Îi vedem de departe, cu mânecile lor lungi și cu hainele lor de catifea.

Dar să lăsăm acestea. Să mergem puțin spre esențial. Există metode pentru a crea lucruri cu adevărat adevărate, simțite, frumoase și veșnice care nu se vor distruge niciodată. În timp ce, multe lucruri făcute de alții vor dispărea, cărți, desene, iar ceea ce va rămâne va conduce oamenii spre perfecțiune. De aceea, limbajul nostru trebuie cunoscut, punctul nostru de vedere, care este complet altul. Nu este dezordine, nici anarhie. Vom vedea imediat...

Ați văzut piramidele, cel puțin în tablouri, în cărți, nu ați fost în Egipt pentru a le vedea. Poate numai unii dintre voi. Câte nu s-au scris despre ele ? O bibliotecă întreagă, cărți. Nimeni nu a înțeles ce simbolizau ele. S-a spus că erau mormintele faraonilor, sau depozite de grâu. Alții spuneau că sunt observatoare astronomice pentru observarea structurii sistemului solar, distanțe, grade, numere, calculi..., este posibil, este adevărat. Dar, nu este totul. Ceea ce vă voi spune acum nu veți găsi în nici o carte, și totul este adevărat.

Care este adevăratul motiv pentru care Inițiații egipteni au dorit să construiască piramida ? Poate au fost mai multe motive, dar, pe noi ne interesează motivația principală. Mai întâi, ce este piramida ? Un monument de

pietre, de blocuri de piatră, lise, construite fără ciment, care odată puse nu mai puteau fi scoase, la fel ca sferile de Magdeburg. Nu exista aer înăuntru, nu puteau fi smulse. De milenii zăceau acolo, sfidând cutremurele, furtunile; pietrele, atât de bine sudate, rămânând locului, deși nu exista ciment între ele. Dar, să lăsăm aceste aspect tehnice...

Care este motivația ? Mai întâi, ea este un monument de pietre care reprezintă patru triunghiuri, acoperișul, patru triunghiuri având drept bază un cub, cub ce nu se vede. Înainte se putea vedea, dar nisipul l-a acoperit complet, de mii de ani. Deci, cubul este sub nisip. Piramida, deci, are la bază un cub. Am avut conferințe destule pe tema aceasta, dar fără a vă revela sensul piramidelor. Dacă dezvoltăm piramida vom vedea două cruci, una lângă alta, crucea de Malta și crucea creștină, adică desfășurata acoperișului și cea a bazei. Dar, sus, cum sunt patru triunghiuri, triunghiul reprezintă simbolul spiritului, al cerului, iar pătratul, împreună cu cubul, reprezintă pământul. Deci, cerul și pământul, împreună... De altfel, omul este la fel, capul reprezintă triunghiul, acoperișul casei, iar pereții, patru, înseamnă corpul, două picioare și două brațe, trunghiul este cubul. Deci, omul este construit cu spiritul și cu materia, casa. Deci, casele sunt construite astfel, acoperișul este un triunghi, zidurile, un pătrat dacă vreți sau un cub, și iată simbolul piramidei. Omul, piramida, casa, la fel, ca cerul și pământul. Dar, nu este totul.

Ce urmăreau Inițiații construind piramida ? Ei doreau ca să lase rezumatul, chintesența, adică sinteza științei lor, a filozofiei lor, a tuturor ideilor lor pentru posteritate, pentru generațiile viitorului, în ideea de a le spune cum înțeleg ei lucrurile, cum le gândesc. Veți spune: “Dar piramida vorbește despre așa ceva ?” “Ei da ?”. “Dar cum o face ?”. “Ah, trebuie să-i descifrăm mesajul, limbajul”. Piramida arată înțelepciunea egiptenilor, cunoștințele lor, știința lor. Ei au rezumat creația lumii în piramidă. “Ei da, veti spune, dar eu nu văd, nu înțeleg”. Ah, dar tocmai aici intervine Învățământul nostru, filozofia noastră, care este o piramidă, adică, el are vârful sus, toate cele patru linii converg către un punct, care leagă restul, iar baza este un cub, adică o bază materială, pământeană, solidă, rezistentă.

Ce înseamnă aceasta ? Aceasta înseamnă totul în artă, în știință, în pedagogie, în viața zilnică, în meserie, peste tot trebuie să păstrăm sensul piramidei. Adică, totul trebuie să converge către un punct unde se află principiile și apoi legile și după aceea faptele de jos, pământene. Deci, toate judecățile, toate căutările, toate muncile, tot ceea ce vreți să creați, totul trebuie să se inspire, să se rezume în piramidă, adică către unitate. În timp ce acum totul este divergent, este în haos,

anarhie și se spune că trebuie să fie așa. Nu, Inițiații nu vedeau așa lucrurile: vedeți, dar de ce v-am vorbit astăzi așa ? Fiindcă contrazice ordinea naturală a întregului univers, acest lucru nu exista nicăieri în acest fel de a acționa, înțelege și a crea... Piramida îl contestă. Piramida este rezumatul filozofiei egiptenilor, adică al Inițiaților egipteni, deoarece poporul era asemenea nouă, vouă, adesea...

Deci, toate acestea, toate actele noastre, întreaga muncă, ideile pe care le avem, converg spre ceva divin, mare... Altfel, spre ce ar converge ? Diferitele filozofii, concepții și chiar mentalități sau gusturi, activități umane. Nu există nimic care să-i lege, nimic... Iată de ce scandalul, anarhia, dezordinea apar, apoi nenorocirile deoarece unitatea nu există nicăieri ! Ei bine, de aceea lucrăm pentru această unitate, pentru ca totul să converge spre centru și în acel moment totul va corespunde marilor legi ale naturii, vom fi la unison cu natura și natura ne va aproba, ne va dăruia totul. În timp ce acum demolăm totul, suntem contra, nu dorim să-i cunoaștem legile, să ne conformăm lor, nimeni nu vrea să se supună legilor naturii... De aceea, Inițiații sunt singurii care au înțeles că este necesar să te conformezi. Numai atunci când te conformezi natura vă dăruiește tot ce doriți: sănătate, echilibru, frumusețe, putere, bogăție și fericire. De aceea, această filozofie trebuie să dispară, ea va face să dispară altfel omenirea, această filozofie a anarhiei... Fiecare este recalcitrant, fiecare face după capul lui, ei bine nu aceasta trebuie să existe, acesta este sfârșitul lumii.

Vedeți acum de ce am fost așa astăzi ? Pentru că în capul meu este o filozofie, o știință, nu fac nimic la întâmplare, pentru că eu cunosc lucrurile. Atunci îmi spun: de ce acești artiști nu corespund, nu converg, nu vibrează la unison, nu au nici un scop? Fiindcă vor să facă ceva. I-am spus prietenului din Elveția după ce m-a interpellat: “Oh Maestre, dar vrem să creem ceva”, - “Da, da, este adevărat că vreți să scoateți ceva, dar trebuie să arătăm mereu ceea ce iese din noi ?”. “Nu, nu trebuie să arătăm.” “Că trebuie să creem ceva, da, suntem de acord, dar nu de a-l prezenta în toate cazurile”. Ei bine, ei îl prezintă ! Și, apoi îl numesc artă. Ei nu, eu nu omor artiștii, îi admir chiar; există aici mari artiști, eu le arăt numai cum să separăm lucrurile... Ca și Hermes Trismegistus care spunea: “Trebuie să separăm...” când trebuia să lucreze asupra pietrei filozofale – și voi cunoașteți că piatra filozofală putea transforma în aur un întreg ocean sau orice metal în aur. Dar, înainte, toate aceste materiale trebuiau pregătite fiindcă există multe materiale impure, groase, dense. “Vei separa pământul de foc, focul de pământ; vei separa subtilul de dens, încet, foarte încet

și cu multă migală”. De ce ? Ei bine, fiindcă lucrurile trebuie separate, cele care nu sunt cum trebuie...

Eu vreau ca de aici să iasă artiști, pictori, sculptori care să nu amestece orice. Este înțeles ca ei să aibe talent, dar trebuie să aibă și virtuți, eu îi admir, le-am văzut desenele, dar ar trebui să cunoască mai multe. Eu nu vreau să-i omor, ci să-i fac să meargă cât mai sus pentru ca totul să fie și mai frumos. De aceea, eu le dau cunoștințe. Eu nu le pot insufla talentul, ei îl au deja, dar nu prea au cunoștințe, nu sunt prea orientați. Nu îi puteți da cuiva talentul, înzestrarea. Chiar și Iisus, nu putea să-i creeze pe apostoli, de abia a găsit doisprezece, care aveau câte ceva în interior, și el le-a dat o orientare, ceva cunoștințe, i-a lustruit puțin... Fiindcă, dacă ar fi putut să le dea toate calitățile și virtuțile el ar fi făcut la fel și cu rabinii și cu Iuda. Dovada că nu a putut-o face este că nu i-a putut da nimic lui Iuda. Aceasta dovedește că noi nu le putem insufla talent, virtuți, ci îi putem numai degaja, elibera, curăța, le putem da orientări, sfaturi. Dacă cineva nu are vocație pentru desen sau cântat, degeaba... Nu puteți, orice ați face să faceți un geniu matematic din cineva care nu are vocație pentru matematică. Au existat oameni care rezolvau probleme grele matematice, mental...

Eu nu doresc să-i “omor” pe frații și surorile care sunt artiști, ci vorbesc așa numai să-i fac să înțeleagă că nu este simplu, că este ceva mult mai profund pe care ei nu îl cred și vreau să-i aduc alături de talentul lor, de calitățile lor, să facă lucruri de o sută de ori mai bine. Iată scopul meu. Veți spune: “Oh, el vrea să plafoneze și să suprimă întreaga lume, nu vor exista artiști”. Nu, deloc, eu vreau ca de aici să apară artiști, poeți, chiar și preoți, de ce nu ? Nu mai că eu am metodele mele. Mai întâi trebuie explicate lucrurile, stimulate, apoi înlăturate unele lucruri, fiindcă prea sunt toate amestecate...

Acum, piramida. De ce savanții nu au descoperit-o, ocultistii s-au lăsat conduși de detalii, de măsurători, de steaua polară, de interstiții... Nimeni nu a vorbit despre ideea esențială a Inițiaților pentru construirea piramidei. Ei au lăsat un rezumat al mentalității lor: “Iată, vă lăsăm un simbol al ierarhiei, sau sinarhiei dacă vreți, luați-o drept model, totul merge spre cer”. De ce nu a fost inversată pentru a converge spre pământ ? Pământul era aici, dar totul trebuie să conveargă, liniile, cele patru elemente, triumfiurile. “Atunci, dacă veți face la fel, se spune, veți deveni adevărați artiști, adevărați savanți, adevărați filozofi, pedagogi, educatori, constructori, adevărați religioși.

Cine va veni acum să mă critice, să spună că este fals, cine va îndrăzni ? Noi oferim probe, că totul trebuie să meargă către același scop. Chiar și în viața societății, peste tot voi da un plan, o structură, eu lucrez pentru așa ceva.

Cum v-am dat un plan pentru reînnoirea omenirii, pentru salvarea ei. Alții, în planurile lor, nu au dat ideea convergenței către cer, către Dumnezeu, ci numai spre pământ, către interes, către calculi, către putere, glorie, către supremație. Deci, aceasta nu era piramida, de aceea totul se prăbușea în apă. Eu, în planul meu, am dat ideea convergenței către originea lucrurilor. În loc să caut acum în consecințe, în domeniul faptelor, soluția, eu urcam în domeniul principiilor, mergeam spre originea lucrurilor și astfel găseam soluția, cum omenirea, societatea, se putea ameliora, se putea transforma, fără mulți bani, mergând spre sursă: nașterea copiilor. Aici este începutul tuturor lucrurilor, a binelui și a răului. Înaintea nașterii copiilor trebuie să mergem către sursă, către origine. Cine m-a învățat toate acestea ? Ei bine, piramida, ea m-a instruit, da, simbolul ei. Vă pot vorbi sute de ani de acum încolo despre tot ce mai poate ieși din ea, dar voi nu observați toate acestea, veți spune: “Ce poate fi în simbolul piramidei ?”. Oh la, la, la, dacă acești Inițiați au construit-o nu au făcut-o fără vreun scop, dar acest lucru nu se înțelege.

Vedeți dragii mei că și sinarhia însăși este bazată pe piramidă. Într-o zi Saint-Yves D’Alvèdre a arătat în cartea lui, “Misiunea Indiei”, că în Agartha, unde trăiesc Inițiații, într-o zi, tot ceea ce făceau ei, ca rugăciuni sau meditații, se materializa sub forma unui egregor, al gândurilor bune, de forma unei piramide, în foc și în culoare, deasupra. Deci, piramida nu a fost inventată de Inițiații Egiptului, ea a existat și a fost luată drept model; deci, deasupra noastră se află o piramidă; chiar dacă este foarte mică sau maiestuoasă este un alt lucru, dar ea există. De ce ? Fiindcă tot ceea ce este minunat, tot ceea ce este drept, adevărat, formează o piramidă în înalt. Într-o zi, Inițiații care contemplau această piramidă au văzut că ea se dizolvă. Și cum nu au știut cum să interpreteze acest lucru i-au cerut Spiritului Universului ajutorul. El le-a spus, le-a revelat că va veni o epocă când misterele vor trebui propagate în omenire, iată explicația multor revelații care se fac acum, lucruri păstrate, până nu de mult în umbră, în secret. Iar ceea ce v-am spus eu aici în trecut îți trebuia o viață pentru a le descoperi. Eu vi le-am spus gratis dar în trecut ele se studiau. Nici nu vă dați seama de privilegiul pe care îl aveți ! De ce este așa ? Fiindcă providența a permis acest lucru, de aceea se spune în Biblie că într-o bună zi totul va fi revelat. Da, se spune că toate secretele, toate misterele vor fi revelate. Această vreme se apropie. Cine o va face, unde și cum ? Eu nu o știu, dar știu că se va face. Este scris, și deja a început...

Iată deci dragii mei ce este o piramidă ! Și omul este, simbolic, o piramidă, puțin diferită, ce e drept. Vedeți acum de ce sunt eu atât de îndârjit, unii mă

consideră chiar rău sau crud. Nu, nu este nici cruzime, nici răutate, nimic din toate acestea, ci o dorință de a instrui, de a lumina, atâta tot. Sunt elanuri, indignări, dar pe bună dreptate; dacă ați fi fost în locul meu ați fi distrus tot, dar eu ridic vocea, fără a distruge ceva.

Este clar acum ? Vedeți, deci, de ce găsesc eu că în lipsa unității apare divergența, inversiunea... Oamenii nu mai urcă, artiștii, misticii (ei poate o fac mai mult ca alții) și riscă să rămână în această zonă periculoasă. Dar nu toți misticii, nu..., nu trebuie absolutizate lucrurile. Chiar și savanții iau în considerare, uneori, lucruri care nu corespund cu unitatea, deoarece au găsit ei că este foarte important. Filozofii la fel... Mereu aceeași poveste... Mergem acolo unde suntem aprobați, unde suntem mângâiați și rămânem aici. În loc să căutăm adevărul, căutăm aprobări, mângâieri, complimente, alifii. Câteodată adevărul poate contrazice tot ce faceți, tot ce gândiți. Dar, trebuie acceptat. Iată ceea ce înseamnă pentru mine un om care caută adevărul: “Când a găsit această piatră prețioasă, această perlă (stă scris în Evangheli) el a vândut tot ce avea și a cumpărat-o, a intrat în posesia ei”. Ce este mai presus decât adevărul ? El vă va aduce totul mai târziu. Dar lumea nu este făcută, încă, să gândească așa. Ea va rămâne în vechile dorințe, poftă, calculi, percepții, deși au aflat adevărul. Apare sărăcia spirituală astfel, apoi cea fizică, materială. Dar dacă posedăți adevărul sunteți bogați, totul vine apoi, adevărul cuprinde totul.

Ah, dacă voi ajunge să vă inoculez ideile mele mă veți binecuvânta într-o zi, mă veți căuta și în celelalte lumi, pentru a-mi mulțumi. Eu o știu...

Ei, acum ați început să înțelegeți mai bine, ceva mai bine ? Nu-i așa ? Vedeți, dar, că ceea ce vă spun, de peste treizeci de ani, este sudat, legat, o unitate. Nimic nu se contrazice, nu se separă. Dacă nu aveți, însă, aceste lucruri, tot ceea ce veți spune nu va avea nici cap, nici coadă. De aceea, vreau să-i conving pe artiști, pe pictori, pe filozofi, pe savanți, că trebuie să schimbe ceva. Dar ei își dau seama și duc pământul spre haos. V-am arătat cum lucrează natura, de la haos spre perfecțiune până la splendoare și divinitate. De ce să ne întoarcem înapoi ?

Ei bine, v-am dat acum un criteriu, ochelari, când vă veți uita de acum pe undeva veți observa ce este ascensional sau ce coboară. Înainte nu aveți așa ceva. Când veți merge peste tot să ascultați, să contemplați, să atingeți, veți deosebi adevărul de haos. Atunci vom fi din aceeași familie, vom avea o direcție, un punct.

Viața îmi va da dreptate, totul se va desfășura în lume astfel, oamenii vor înțelege că noi ne aflăm în adevăr, vor veni să ne asculte și vom putea lucra

împreună pentru binele întregii omeniri. Ei bine, acest lucru va veni, mai devreme sau mai târziu, vi-l pot profetiza, da. Deoarece, altfel va fi dizlocare, dispariție și mai devreme sau mai târziu nu va rămâne nici o urmă. Totul trebuie să meargă spre aceeași direcție, spre același punct, așa cum o fac liniile piramidei.

Pe curând dragii mei !